

[Justitsministeren]

skær af accept fra samfundets side – som en uundgåelig ulempe ved vort moderne samfund. Det må ikke ske. Det er nødvendigt, at der tages initiativ til en forstærket og mere effektiv indsats mod volden.

I mit oplæg »En skærpet indsats mod vold«, der er fremsendt til Folketinget samtidig med denne redegørelse, er der nærmere redegjort for oplysningerne om voldens udvikling, ligesom oplægget indeholder en mere udførlig omtale af de initiativer, som regeringen allerede har gennemført for at dæmme op for den stigende vold samt de mulige nye initiativer, som regeringen overvejer at iværksætte.

Formålet med oplægget er at lægge nogle overvejelser og løsningsmuligheder frem til debat med henblik på en forstærket bekæmpelse af volden. De senere års megen diskussion om vold viser vigtigheden af, at såvel lovgivningen på dette område som myndighedernes praksis og indsats mod volden har accept i vide kredse af befolkningen. Det er min klare opfattelse, at der i befolkningen af de grunde, jeg netop har redegjort for, er et bredt ønske om en skærpet indsats mod volden.

2. Gennemførte initiativer mod voldskriminaliteten

Som nævnt er voldskriminaliteten ikke noget nyt problem. Der er da også i det sidste tiår iværksat en lang række initiativer for at bekæmpe volden.

2.1. Revisionen af voldsbestemmelserne i straffeloven

Ved lov nr. 272 af 3. maj 1989, som trådte i kraft den 1. juli 1989, blev der gennemført en revision af straffelovens voldsbestemmelser. Ændringen indebærer en forenklet udformning af voldsbestemmelserne, idet der ikke længere er foretaget en detaljeret opregning af de omstændigheder (f.eks. sagesløshed eller alvorlige uagtsomme følger af volden), der kan kendetegne en voldsforbrydelse som mere eller mindre grov.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det bl.a., at formålet med lovændringen – ud over forenklingen – var at gennemføre en vis skærpelse af straffene for voldsforbrydelser i den grovere del af normalområdet.

Justitsministeriet ønskede at følge, om Folketingets intentioner på dette område også slog igennem i domstolenes praksis. Den 6. marts 1991 anmodede Justitsministeriet derfor om rigsadvokatens vurdering vedrørende strafudmålingen i voldssager efter lovændringen. Rigsadvokaten afgav herefter en redegørelse, der bygger på en gennemgang af de ved landsretterne afgjorte ankesager (171) vedrørende vold efter straffelovens § 244 begået efter den 1. juli 1989. Det var rigsadvokatens umiddelbare opfattelse efter gennemgangen af sagerne, at der nok er sket en større nuancering af strafudmålingen i voldssager inden for normalområdet, men endnu næppe således at straffene i de grovere tilfælde inden for dette område er blevet skærpet mærkbart. På denne baggrund har rigsadvokaten over for Justitsministeriet givet udtryk for, at det må være hensigtsmæssigt, at udviklingen på området fortsat følges tæt af anklagemyndigheden, bl.a. med henblik på at indbringe egnede sager for Højesteret, og rigsadvokaten har endvidere iværksat en opfølgende undersøgelse vedrørende udmålingspraksis i første halvår af 1992.

2.2. Knivforbudet

Ved lov nr. 861 af 23. december 1987 med ikrafttræden den 1. februar 1988 er der gennemført en ændring af våbenloven, der har til formål at begrænse udbredelse og anvendelse af bl.a. knive. Lovændringen indebar bl.a. forbud mod slangebøsser, armbrøster, kasteknive, faldknive og de såkaldte butterflyknive. Af mest vidtrækkende betydning var indføjelsen af en bestemmelse om, at det på steder, hvortil der er almindelig adgang, er forbudt at bære kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbudet omfatter dog ikke foldekknive (lommeknive) med en klinge på højst 7 cm.

2.3. Varetægtsfængsling i voldssager

Ved lov nr. 386 af 10. juni 1987 skete der en udvidelse af adgangen til at varetægtsfængsle i visse grove voldssager, hvor det vil kunne forventes, at der vil blive idømt ubetinget fængselsstraf i mindst 60 dage, og hvor det af hensyn til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod. Bestemmelsen anvendes f.eks. over for meningsløs gavevold.